info@payamdaily.ir
نخستین روزنامه صبح البرز
پیام آشنا
شماره ۲۷۷۴
دوشنبه / ۱۲ خرداد / ۱۴۰۴
۶ / ذوالحجه / ۱۴۴۶
02 / June / 2025

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۴۳۸۳۸-۳۲۵۴۴۴۴۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

هر می لعل کز آن دست بلورین ستدیم
آب حسرت شد و در چشم گهربار بماند
جز دل من کز ازل تا به ابد عاشق رفت
جـاودان کس نشنیدیم که در کار بماند

روز قیامت که خلق، طاعت و خیر آورند
ما چه بضاعـت بریم، پیش کریم؟افتقار
سعدی

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۰۶	۰۴:۵۰	۱۲:۰۴	۱۹:۱۸	۱۹:۳۹

اغلب شکسـت‌های زندگی برای افرادی رخ داده که موقع تسلیم شدن نمی‌دانستند چقدر به موفقیت نزدیک شده‌اند...
توماس ادیسون

اشاره

زخم پنهان انرژی

هربار که خاموشی‌ها از راه می‌رسند یا صدای هشدار ناترازی برق در تابستان بلند می‌شود، نگاه‌ها به سمت نیروگاه‌ها می‌رود: این که آیا تولید برق به اندازه کافی صورت می‌گیرد یا نه. اما یک پرسش مهم‌تر کمتر مطرح می‌شود: چه میزان از برقی که تولید می‌شود، به‌دست مصرف‌کننده می‌رسد؟

به گزارش پیام آشـــنا به نقل از جام‌جم آنلاین، پاسـخ این پرسش، ما را به یکی از مشکلات مزمن و پرهزینه اقتصاد انرژی ایران می‌برد: تلفات شبکه برق و فرسودگی زیرساخت‌ها. براساس برآوردهای سازمان برنامه‌وبودجه میزان کل تلفات انرژی در ایران شامل گاز، فرآورده‌های نفتی، برق و سایر حامل‌ها به بیش از ۵۰ میلیون بشکه معادل نفت‌خام در سال می‌رسد. این رقم معادل مصرف انرژی سالانه برخی کشورهای صنعتی دنیاست.

در میان حامل‌های انرژی، بیشترین اتلاف مربوط به بخش برق است. به‌دلیل تبدیل چندمرحله‌ای از سوخت فسیلی به انرژی الکتریکی و عبور از شبکه‌ای وسیع، در هر مرحله بخشی از انرژی برق از بین می‌رود.

طبق آخرین گزارش‌های رســـمی شرکت توانیر، تلفات شبکه انتقال و توزیع برق کشور حدود ۱۰/۵ درصد است. این رقم البته میانگین کشوری است و در برخی مناطق روستایی یا استان‌های گرمسیری تا ۱۵ درصد نیز گزارش شده است.

با تولید سالانه حدود ۳۸۰ تا ۴۰۰ میلیارد کیلووات‌ساعت برق در کشور، میزان تلفات سالانه برق چیزی بین ۴۰ تا ۴۴ میلیارد کیلووات‌ساعت است. به‌عبارتی، برق ازدست‌رفته ایران معادل کل مصرف سالانه برق چند استان بزرگ مثل اصفهان و خوزستان است.

اگر متوسط هزینه تولید برق را هزار تومان به‌ازای هر کیلووات‌ساعت (شامل هزینه سوخت، نگهداری و سرمایه‌گذاری) در نظر بگیریم، تلفات شبکه فقط در بخش برق، بیش از ۴۰ هزار میلیارد تومان در سال به کشور ضرر می‌زند. این رقم معادل بیش از یک‌سوم بودجه عمرانی کشور در سال جاری است.

علت اصلی تلفات: زیرساخت‌های فرسوده و غیراستاندارد

مهدی هاشـــم‌زاده، کارشـــناس انرژی می‌گوید: بخش بزرگی از شـــبکه برق کشـــور به‌ویژه در حوزه توزیع بیش از ۳۰ سال قدمت دارد. بسیاری از کابل‌ها، ترانس‌ها و تابلوهای برق نه‌تنها از استانداردهای امروز عقب مانده‌اند، بلکه اساسا برای چنین بار مصرفی طراحی نشده‌بودند.

او می‌افزاید: بیش از ۳۰ درصد ترانس‌های توزیع در ایران راندمانی کمتر از ۹۰ درصد دارند؛ درحالی که اســـتاندارد جهانی، راندمان بالای ۹۵ درصد را برای ترانس‌ها ضروری می‌داند. همین تفاوت کوچک، میلیون‌ها کیلووات‌ساعت تلفات اضافی ایجاد می‌کند.

هاشم‌زاده معتقد است یکی از دلایل استمرار این وضعیت، نسبت پایین سرمایه‌گذاری در شبکه توزیع است.

درحالی‌که تمرکز دولت بیشـــتر بر ساخت نیروگاه‌های جدید است، نوسازی شبکه انتقال و توزیع برق در سایه قرار دارد. این درحالی‌اســـت که کاهش یک‌درصد از تلفات شبکه، به‌مراتب ارزان‌تر از ساخت یک نیروگاه هزارمگاواتی تمام می‌شود.

پیوند فرسودگی شبکه و ناترازی برق

در روزهای اوج مصرف تابستان، که مصرف برق کشور به بالای ۷۰ هزار مگاوات می‌رسد، تامین برق حتی با تمام ظرفیت تولیدی نیز دشوار می‌شود؛ اما واقعیت این است که اگر تلفات شبکه تا سطح استاندارد جهانی کاهش یابد، می‌توان ۶ تا ۱۰ درصد از برق تولیدی، یعنی معادل ۷۰۰۰ ــ ۴۰۰۰ مگاوات ظرفیت اضافی در دسترس را ذخیره کرد.

هاشم‌زاده دراین‌باره تأکید می‌کند: درواقع بخش مهمی از ناترازی برق در تابستان نه‌ناشی از کمبود نیروگاه، بلکه‌نتیجه نارسایی در انتقال مؤثر برق است. شبکه‌ای که برق را با راندمان پایین منتقل می‌کند، به‌طور طبیعی فشار مضاعفی بر تولید وارد می‌سازد.

از خاموشی تا زیان خانوار و صنعت

تلفات بالا تنها یک هزینه ریالی برای دولت نیست؛ بلکه زیان آن به خانوار و صنعت نیز منتقل می‌شود. در مناطق با شبکه‌های ضعیف، نوسانات ولتاژ شدیدتر است و همین مسأله باعث خرابی لوازم خانگی، توقف خط تولید کارخانه‌ها و کاهش کیفیت خدمات عمومی می‌شود.

در تابستان ۱۴۰۲، براساس گزارش سازمان بازرسی کل کشور، بیش از ۴۰ هزار شـــکایت مردمی بابت نوســـان برق و خرابی وسایل ثبت شد که بخش زیادی از این موارد ناشی از ضعف در زیرساخت‌های برق‌رسانی بود.

از ســـوی دیگر، صنعت کشـــور نیز در رنج اســـت. بسیاری از کارخانه‌ها، به‌ویژه صنایع کوچک و متوسط، هزینه‌های اضافی برای تجهیزات محافظ برق و دیزل ژنراتور متحمل می‌شوند. این هزینه‌ها در شرایط تورمی، فشار مستقیمی بر تولید وارد می‌کند.

ضعف بودجه‌ریزی و اولویت‌بندی

در برنامه ششم توسعه، وزارت نیرو مکلف شده بود تلفات برق را به زیر ۸ درصد برســـاند اما با گذشـــت بیش از پنج سال، این هدف نه‌تنها محقق نشـــد، بلکه در برخی سال‌ها روند صعودی هم به‌خود گرفت.

به گفته کارشناســـان، مشـــکل اصلی در ضعف بودجه‌ریزی و اولویت‌بندی در سیاست‌گذاری انرژی است. نوسازی شبکه توزیع معمولا جذابیت سیاسی یا رســـانه‌ای ندارد؛ درحالی که افتتاح نیروگاه‌ها و پروژه‌های تولیدی بیشتر دیده می‌شود.

از ســـوی دیگر، عدم وجود تعرفـــه واقعی برای بـــرق و یارانه پنهان ســـنگین باعث شـــده انگیزه‌ای برای کاهش تلفات در مصرف‌کنندگان، نهادهای محلی و حتی بخشی از سیاست‌گذاران وجود نداشته باشد.

هاشم‌زاده معتقد است: باید اولویت وزارت نیرو از رشد تولید به افزایش بهره‌وری تغییر کند. این همان تفاوت نگاه سنتی و نگاه مدرن به حکمرانی انرژی است.

بررســـی‌ها نشـــان می‌دهد ایران در تولید برق به ظرفیت‌های مناســـبی دست یافته اما گلوگاه امروز در شبکه توزیع و انتقال است. تلفات بالا محصول مستقیم سال‌ها غفلت از زیرساخت‌هایی است که نادیدنی هستند، اما تأثیرشان بر زندگی روزمره میلیون‌ها ایرانی مستقیم و ملموس پیداست. تا زمانی که دولت و نهادهای تصمیم‌گیر به‌جای افزودن بر ظرفیت خام تولید، به بهینه‌سازی مسیر انتقال و توزیع انرژی توجه نکنند، زخم ناترازی نه‌تنها ترمیم نمی‌شود، بلکه با هر تابستان گرم یا زمستان سرد، بیشتر سر باز می‌کند

گزارش روز

آیلتس‌فروشی!

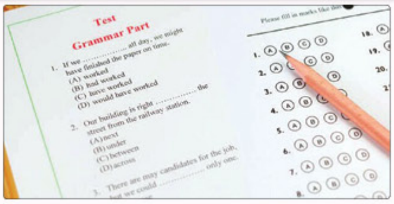

آیلتس یکی از آزمون‌های مورد قبول و معتبر زبان انگلیسی است که در سراسر جهان برگزار می‌شـــود. به دســـت آوردن نمره قابل قبولی در این آزمون، یکی از شـــرط‌های پذیرش در دانشگاه‌های خارجی و مهاجرت است.

به گزارش پیام آشـــنا به نقل از شرق، «به من گفتنـــد با ۳۲۰ میلیون تومـــان می‌توانم نمره ۸.۵ آیلتس بگیرم. قرار بود یک نفر جای من سر جلســـه آزمون برود. پول زیادی بود اما می‌خواستم با فروش کمی طلا و قرض و بخشی از پس‌اندازم بالاخره این کار را انجام دهم». این روایت «مینا» از تلاش برای خرید مدرک زبان انگلیسی اســـت. «نادیا» هم که برای مهاجرت تحصیلی اقدام کـــرده، تجربه دیگـــری دارد: «شرکت اولی که رفتم، گفته بود برای اینکه به سیستم من وصل شوند و به جای من امتحان بدهند، ۱۵ میلیون دریافت می‌کنند که البته این رقم به‌جز پنج میلیون تومان ثبت‌نام آزمون بود. اما شرکت دیگری که در اینستاگرام پیدا کردم، گفته بود کل کار را با پنج میلیون برای من انجام می‌دهد و از طرف دیگر از دوستانم شنیدم که شرکت‌هایی هم هستند که تا سقف ۵۰ میلیون هم پول می‌گیرند». ماجرا بر سر آیلتس‌فروشی اســـت؛ آیلتس یکی از آزمون‌های مورد قبول و معتبر زبان انگلیسی است که در سراسر جهان برگزار می‌شود. به دست آوردن نمره قابل قبولی در این آزمون، یکی از شـــرط‌های پذیرش در دانشگاه‌های خارجی و مهاجرت است.

کلاهبرداری‌های مهاجرتی

اینجا، در شرکتی که ادعا می‌کند واسطه برگزاری امتحانات زبان انگلیسی برای دریافت مدارکی همچون آیلتس و تافل اســـت، می‌توان تمام رفتن‌های چند سال اخیر را مرور کرد. مهاجرت تمام دوســـتان و آشـــنایان و افرادی از اعضای خانواده که به امید زندگی بهتر، ترک خانه کردند و درست در یکی از همین مؤسسات و شرکت‌ها، یکی از اصلی‌ترین خان‌های این مسیر دشوار را پشت سر گذاشتند؛ جایی که باید مدرک زبان خود را دریافت می‌کردند. همین حالا هم تمام افرادی که برای کار و تحصیل از ایران می‌روند، یکی از دشوارترین کارها برایشان گرفتن مدرک زبان است. همین اهمیت بالا نیز سبب شده که بستر ســـودجویی و کلاهبرداری در این حوزه سر به فلک بکشد. این گزارش گشت‌وگذاری در میان مؤسسات، شـــرکت‌ها و افرادی است که با ادعای ســـاده‌کردن مسیر دریافت مدرک زبان انگلیسی، یا کلاه بزرگی سر مشتریانشان می‌گذارند یا قوانین شرکت در آزمون بین‌المللی را دور می‌زنند؛ در هر دو صورت هم کلاهبرداری است و هم قانون‌شکنی.

۳۲۰ میلیون تومان برای نمره ۸.۵ آیلتس!

از زمان برگزاری نخستین آزمون آیلتس در ایران تا به امروز، انواع و اقسام تقلب‌ها رایج بوده است کـــه در صورت لورفتن فرد متقلب با او برخورد هم می‌شـــد. اما آن دسته از تقلب‌ها همیشه خطرناک‌تر بود که به شکل سیستماتیک رخ مـــی‌داد. یعنی این‌طور نبود که فرد تقلبی را با خود به داخل محل برگزاری آزمون ببرد یا اینکه موبایل همراه خودش داشته باشد. این شکل از تقلب در آزمون عمومـــا با خریدن فردی برای امتحان‌دادن بـــه جای متقاضی اصلی دریافت مدرک زبان رخ می‌داد.

همین حالا هم شرکت‌های بدون نامی هســـتند که به راحتی چنین اقداماتی را انجام می‌دهند و یا دریافت مبلغ قابل توجهی، وعده نمره تضمینی آیلتس بالا را می‌دهند. «مینا» که خودش در ســـال ۹۹ تا یک‌قدمی پرداخت این مبلغ رفته بود، به «شـــرق» می‌گوید: «مدت‌ها بود قصد مهاجرت داشتم و ســـه بار آزمون دادم اما حد نصاب نمـــره را نیاوردم. تا اینکه به پیشـــنهاد دوستی با یک شماره تماس گرفتم که می‌گفت با ۳۲۰ میلیون نمره ۸.۵ آیلتس برایم می‌گیرد. او قرار بود کسی را به جای من سر جلسه آزمون بفرستد. پول زیای بود اما می‌خواستم با فروش کمی طلا و قرض و بخشی از پس‌اندازم بالاخره این کار را انجام دهم. تا یک‌قدمی‌اش هم رفتم اما منصرف شدم. راستش از تبعات حقوقی‌اش ترســـیدم». طبق قوانین بین‌المللی و مقررات مراکز آزمون، شـــرکت‌کردن افراد غیرمجاز در آزمون و جعل هویت جرم محسوب می‌شود و در صورت کشف، علاوه بر ابطال نمره، داوطلب با محرومیت‌های متعددی روبه‌رو خواهد شد. محرومیت از شرکت در آزمون آیلتس تا دو سال، ارسال گزارش تقلب به دانشگاه یا محل کار فرد متقلب، ردشدن مدارک توسط مراکز برگزاری آزمون یا ســـفارت‌ها، باطل‌شدن ویزای کشور مقصد و قرارگرفتن فرد تحت پیگرد قانونی که با برخورد در دادگاه‌های کیفری روبه‌رو خواهد شد، بخشی از تبعات این کار است. مسئول یکی از مراکز برگزاری آیلتس در تهران که نخواست نامش در گزارش بیاید، به «شـــرق» می‌گوید: «ما به‌شدت با چنین مواردی مقابله می‌کنیم و سیستم‌های شناسایی هویتی را تقویت کرده‌ایم، اما همچنان برخی شرکت‌ها با مدارک جعلی و ترفندهای مختلف موفق می‌شوند. متأسفانه مســـئولان بین‌المللی آزمون هم نســـبت به ایران کمی بدبین هستند و به همین دلیل در امتحانات ما خیلی سخت‌گیرانه‌تر عمل می‌کنند. اما خب برای یک متقلب همیشه راه‌های زیادی وجود دارد».

با ۱۵ میلیون یک نفر جای شما امتحان می‌دهد

«نمره شما تضمینی است»، «قبولی صددرصد»، «بدون استرس آزمون دهید»؛ روی دیوار پر از پوسترهای رنگی با وعده‌های این‌چنینی است. چنـــد نفری در این دفتر کار که حوالی خیابان ستارخان تهران قرار دارد، نشسته‌اند و با ظاهری خوب و مرتب خودشان را به‌شدت مشغول کار نشـــان می‌دهند. رفتارشان هم دوستانه است. واضح است به خوبی یاد گرفته‌اند ارباب‌رجوع را راضی نگه دارند و به هر شـــکلی که شده امضا و کارت بانکی مشـــتری را بگیرند تا معامله به هـــر قیمتی جوش بخورد. یکـــی از کارمندان این مؤسسه شرایط برگزاری آزمون را توضیح می‌دهد. چطور می‌توان آیلتس گرفت؟ پاسخ می‌دهد: «دوران آیلتس گرفتن دیگه گذشته خانم. ما اینجا به شـــما کمک می‌کنیم بدون تحمل استرس بالا و وقت زیاد برای شرکت کردن در آزمون آیلتس و چند بار قبول‌نشدن و کلی پول هدردادن، به راحتی مدرکتون رو بگیرید». در حالی که بروشـــوری در دست دارد، جدولی را نشـــان می‌دهد و در همان حین از وضعیت آزمونی می‌گوید که این روزها مقبولیت بسیار بالایی پیدا کرده است: «شما اصلا لازم نیست کار خاصی بکنید، فقط کافیه از خونه خودتون به لینک آزمون وصل بشید و امتحان بدید. اگر به‌جز کارهای ثبت‌نام کمک بیشـــتری هم از ما بخواهید ما می‌تونیم به سیستم شما وصل بشـــیم و در برخی از مهارت‌ها به جای شـــما امتحان بدیم». شنیده‌ها درباره آیلتس‌فروشی واقعیت دارد. مدتی بـــود که اخباری مبنی بر برگزاری آزمون‌هـــای زبان جایگزین آیلتس و تافل که دانشگاه‌های مختلف جهان هم نمرات آن را قبول دارند، بر ســـر زبان‌ها افتاده بود. این شرکت‌ها آزمون زبان دولینگو را برگزار می‌کنند و روش و شکل و مقررات برگزاری این آزمون هم به‌واسطه اینکه در خانه و از طریق کامپیوترهای شخصی انجام می‌شـــود، خیلی ساده‌تر است و امکان دورزدن قوانیـــن آن هم به راحتی در دسترس همه وجود دارد. در نتیجه افرادی که همواره دنبال کســـب درآمد با دورزدن قانون هســـتند، اینجا هم قد علم کرده و خودشان را نشان داده‌اند. شرکت‌هایشان هم معمولا از یک سیستم ساده استفاده می‌کنند: ابتدا داوطلب مشـــخصات خود را ثبت می‌کنـــد و مبلغی به‌عنوان پیش‌پرداخت می‌دهد. سپس اطلاعات شـــخصی داوطلب در اختیار فرد آزمون‌دهنده قرار می‌گیرد. این فرد حرفه‌ای به جای داوطلب در آزمون شرکت می‌کند و بعد از اعلام نتایج، نمره را به داوطلب تحویل می‌دهند. برخی از این شرکت‌ها حتی برای اطمینان مشتریان، یک قرارداد رســـمی نیز تنظیم می‌کنند که شامل تضمین نمره است و در صورت به دست نیاوردن نمره، دوباره امتحان داده می‌شـــود. «نادیا» که در ماه‌هـــای اخیر با شـــرکت‌های این‌چنینی تماس‌های زیادی داشـــته، برای «شـــرق» از نخستین باری که به یکی از این مراکز مراجعه کرده بود، توضیح می‌دهد: «یکی از دوستان من را به این شـــرکت معرفی کرد. آدرس را گرفتم و رفتم و وقتی وارد شـــدم، یک آقای میانسال خوش‌برخورد به استقبال من آمد و گفت نگران نباشید، ما همه کارها را انجام می‌دهیم. فقط باید مبلغ مشخصی پرداخت کنید و نمره ۷.۵ آیلتس را تضمین می‌کنیم. اولش شک داشتم، ولی وقتی دیدم خیلی‌ها اینجا رفت‌وآمد دارند، فکر کردم شـــاید واقعا راه‌حلی هست. کارمند شرکت با لحن آرام و مطمئن برای من توضیح داد که چگونه افراد حرفه‌ای به جای متقاضیان در آزمون‌ها شرکت می‌کنند. فقط باید مبلغش را پرداخت می‌کردم که خب راستش را بخواهید عدد وحشتناکی هم نبود که در توانم نباشد». «نادیا» اما برای اطمینان بیشتر به چند شرکت دیگر هم مراجعه می‌کنـــد: «پس از آن روز در سایت‌ها و شبکه‌های اجتماعی مدام دراین‌باره جســـت‌وجو می‌کردم. تعدادشان هم کم نبود. اما مشـــکلی که باعث تردیدم شد این بود که رقم‌ها یک محدوده معقول نداشت. مثلا شرکت اولی که رفتم گفته بود برای اینکه به سیستم من وصل شوند و به جای من امتحان بدهند، ۱۵ میلیون دریافت می‌کنند که البته این رقم به‌جز پنج میلیون تومان ثبت‌نام آزمون بود. اما شرکت دیگری که در اینســـتاگرام آن را پیدا کردم، گفته بود کل کار را با پنج میلیون برای من انجام می‌دهد و از طرف دیگر از دوســـتانم شنیدم شـــرکت‌هایی هم هستند که تا سقف ۵۰ میلیون پول می‌گیرند. راستش همین بالا و پایین بودن اعداد و رقم‌ها سبب شد نتوانم به کل ماجرا اعتماد کنم و برای همین هم به‌طور کلی از ادامه این کار منصرف شدم».

مدرک تقلبی

جست‌وجوی ساده در شبکه‌های اجتماعی به شما نشان می‌دهد که شرکت‌های برگزارکننده امتحانات این‌چنینی چه میـــزان تنوع بالایی دارند و حتی در چند ســـال اخیر نوع آزمون‌ها هم بیشتر شـــده است؛ فهرســـت بلندبالایی از امتحاناتی که برای افـــراد با نیازها و مقاصد مختلف مهاجرتی تعیین شده است. در اغلب این صفحات متعلق به شرکت‌های موجود در شبکه‌های اجتماعی، ثبت‌نام دولینگو قیمت ۵۹ دلاری دارد و در صورتی که شما بخواهید گزارش عملکرد آزمون خود را برای دانشگاه‌های مختلف ارسال کنید، بسیاری از این صفحات مدعی هستند که ارســـال ریپورت را به‌صورت رایگان برای شما انجام خواهند داد. ۵۹ دلار یا ارز حدود ۸۰ هزار تومانی رقمی حدود پنج میلیون تومان خواهد شـــد و روشن است شرکت‌هایی که برای دولینگو بیـــش از این عدد را دریافت می‌کنند، قطعا برنامه‌ریزی برای تقلب کرده‌اند و روی نمره تضمینی معامله می‌کنند. نکته قابل توجه اینکه در سال اخیر برگزاری آزمون‌های هوم‌تافل و آیلتس به‌صـــورت آنلاین هم رایج شده و همین موضوع امکان را برای افراد متقلب بیش از گذشـــته فراهم کرده است. دولینگو به دلیل آنلاین‌بودن و البتـــه قیمت پایین‌تر آن در ایران طرفداران زیادی پیدا کرده اســـت. اما همین ویژگی‌ها باعث شده برخی شرکت‌ها از آن سوءاســـتفاده کنند و به جای داوطلبان، در آزمون شـــرکت کرده یا از نرم‌افزارهای تقلبی اســـتفاده کنند. «کیان»، یکی از متخصصان آموزش زبان و از معلمانی اســـت که دوره‌های خصوصی آیلتس برگزار می‌کند او می‌گوید میل زیاد برای استفاده از میان‌برهای غیرقانونی نه‌فقط تنبلی که در بسیاری از موارد به دلیل هزینه‌های بالاست: «حتما برخی از افراد هستند که به‌دلیل تنبلی سراغ چنین راهکارهای نادرستی می‌روند؛ چون ترجیح می‌دهند به جای زحمت‌کشیدن و درس‌خواندن و امتحان‌دادن و چشیدن طعم دانســـتن یک زبان خارجی و پذیرفته‌شدن در یک امتحان، تقلب کنند. اما من به شما اطمینان می‌دهم که درصد قابل توجهی هم هستند که این کار را به دلیل هزینه‌های ســـنگین انجام می‌دهند. همین الان نرخ بیشتر شرکت‌هایی که آزمون دولینگو را برگزار می‌کنند و به جای شما به سیستم وصل می‌شوند و امتحان می‌دهند، حدود ۱۵ میلیون است. این را به خوبی می‌دانم چـــون زبان‌آموزان زیادی دارم که خیلی از آنها برایـــم از این روش‌هـــا گفته‌اند. یعنی یک نفر یک بار ۱۵ میلیون می‌دهد و قبولی‌اش را هم می‌گیرد. اما شما تصور کنید که برای آیلتس باید نزدیک ۲۵ میلیون بدهید و تعارف هم که نداریم، بیشتر افراد چندمرتبه رد می‌شوند، چون این آزمون صرفا سواد زبان شما را نمی‌سنجد و خیلی تکنیک‌محور است، مثل کنکور. از آن طرف هزینه کلاس‌ها هم کم نیســـت. خودم معلم هستم و تدریس خصوصی می‌کنم، با اینکه همیشه تلاش دارم در صورت کمبودن بودجه شاگردانم با آنها همراهی کنم، اما به هر حال عدد کمی نیست. حالا تصور کنید یک نفر چندین میلیون تومان خرج کلاس زبان کند، کلی وقت بگذارد، چند بار هم بخواهد آزمون بدهد، باید چندصد میلیون خرج کند کـــه در نهایت آیا قبول بشود، آیا نه». کیان معتقد است اگر زبان انگلیسی در مدارس ما به شکل درستی تدریس می‌شد، مردم ایران این میزان مشکل در دریافت مدرک زبان نداشـــتند: «ما دو زبان خارجی در طول تحصیل‌مان می‌خوانیم؛ عربی و انگلیسی. اما چرا هیچ‌کدام از ما از آموخته کل سال‌های تحصیلی حتی سه جمله به عربی یا انگلیسی نمی‌توانیم درســـت حرف بزنیم؟ در حالی که زبان دوم در مـــدارس به معنای آموزش کامل آن زبان است. راستش را بخواهید من خیلی به مردم خرده نمی‌گیرم که سراغ این راهکارهای غیرقانونی می‌روند. کاش این‌طور نبود، اما شرایط سخت باعث می‌شود».

سازمان سنجش آموزش کشور متولی اصلی و مرجع تعیین‌شده برای برگزاری آزمون آیلتس اســـت. یعنی همان مرجعی که آزمون کنکور سراســـری را نیز برگزار می‌کند که هرساله با ادعاهای زیادی مبنی بر لورفتن ســـؤال‌هایش روبه‌رو می‌شود. اما نظارت سازمان سنجش بر آزمون‌های حضوری است و آزمون‌های آنلاین با سازوکار خاص خودشان آن‌چنان نظارت‌پذیر به نظر نمی‌رسند. در نتیجه، مشخص نیست درآمدزایی شرکت‌های سوداگر نیز تا چه زمانی ادامه یابد؛ آن‌هم در مقابل سیل گسترده ایرانیانی که در ســـطوح مختلف اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، میل به مهاجرت دارند.

مکث

این پسوردها را فراموش کنید!

0xef51ef00,
0x19a3c400,
0x10c2a100,
0xPassword,
0x656ef500,
xac121200,
xb2b1c100,

لیستی از ۵۰ پسورد عددی پرکاربرد تهیه شده که اعداد آشنا و قابل‌حدسی در میان آن‌ها به چشم می‌خورد. جالب آنکه ۱۰ پین اول این فهرســـت

به‌قدری رایج و ساده‌اند که حتی افراد آماتور هم برای حـــدس زدن آن‌ها نیازی به مهارت خاصی ندارند

به گزارش پیام آشنا به نقل از خبرآنلاین، تصور کنید کسی کارت بانکی، کارت سوخت یا حتی گوشی شما را به دست آورده و می‌خواهد رمز آن را باز کند. چه چیزی بهتر از ساده و قابل حدس بودن رمزتان می‌تواند به آن شخص کمک کند؟ گزارشـــی جدید از شـــبکه ABC News با بررسی ۲۹ میلیون کلمه عبور عددی فاش‌شده در پایـــگاه داده Have I Been Pwned، واقعیتی نگران‌کننده را آشکار کرده است.

از هر ۱۰ نفر، یک نفر از یک پین کُد بسیار ساده و تکراری استفاده می‌کند که به راحتی قابل حدس است.

بر اساس نتایج این تحلیل، لیستی از ۵۰ پسورد عددی پرکاربرد تهیه شـــده که اعداد آشـــنا و قابل‌حدســـی در میان آن‌ها به چشم می‌خورد. جالب آنکه ۱۰ پین اول این فهرست به‌قدری رایج و ســـاده‌اند که حتی افراد آماتور هم برای حدس زدن آن‌ها نیازی به مهارت خاصی ندارند.

حتی در سال ۲۰۲۵ با این همه پیشرفت و افزایش آگاهی، بازهم پین ۱۲۳۴ همچنان بی‌رقیب است؛ عددی که در اغلب لیســـت‌های پسورد ضعیف حضوری ثابـــت دارد. در رده‌های بعدی، رمزهای مبتنی بر تکرار مانند ۰۰۰۰ و ۱۱۱۱ قرار دارند؛ ترکیب‌هایی که اگرچه حفظ کردنشـــان آسان است، اما برای مجرمان سایبری هم به همان اندازه قابل پیش‌بینی هستند.

نکته جالب دیگر، حضور سال‌های تولد در میان پین‌های رایج اســـت. عددهایـــی مانند ۱۹۸۶ و ۲۰۲۰ به احتمال زیاد بر اساس تاریخ‌های خاص شخصی انتخاب شده‌اند. اما همین آشنایی آن‌ها را به گزینه‌هایی خطرناک تبدیل می‌کند. حتی ترکیب‌هایی که شـــاید در نگاه اول خاص به‌نظر برســـند (مانند ۱۳۴۲)، عملاً الگوهایی ساده‌اند که در تحلیل‌های امنیتی به‌راحتی شناســـایی می‌شوند.

گرچـــه با چهار رقم به ظاهر می‌تـــوان ۱۰ هزار ترکیب مختلف ســـاخت، اما انسان‌ها معمولاً به سمت الگوهای مشخصی متمایل می‌شوند. نتیجه آن اســـت که یک سارق با دانستن این فهرست محبوب، تقریباً با احتمال یک به هشت می‌تواند رمز کاربر را به‌درستی حدس بزند.

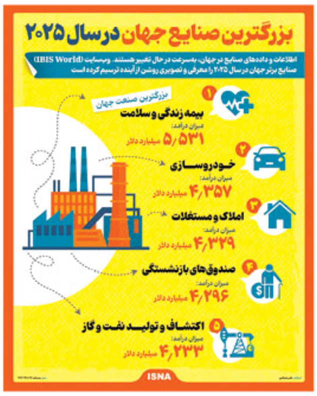

برش

ربات جاسوسی که به برخی توهم بچه‌زرنگی داد!

در روزهای اخیر، بحث‌ها پیرامون یک ربات تلگرامی داغ شده؛ رباتی که طبق ادعای برخی با دریافت آیدی کاربران می‌تواند فعالیت‌های آنان را در گروه‌ها و کانال‌ها نمایش دهد.

به گزارش پیام آشـــنا به نقل از برترین‌ها، در روزهای اخیر، بحث‌ها پیرامون یک ربات تلگرامی داغ شـــده؛ رباتـــی که طبق ادعای برخی با دریافـــت آیدی کاربران می‌تواند فعالیت‌های آنان را در گروه‌ها و کانال‌ها نمایش دهد. همانطور هم که پیش‌بینی می‌شد، این ربات توجه بسیاری از کاربران، به‌خصوص نوجوانان و جوانان کنجکاو را به خود جلب کرده. فارغ از درستی یا نادرستی عملکرد فنی این ربات، مسئله‌ای که اهمیت دارد، تبعات اخلاقی، اجتماعی و روانی استفاده از چنین ابزارهایی است؛ موضوعی که باید از چند زاویه به آن نگاه کرد.

وسوسه‌ای به نام «دانستن»؛ کاربرانی که به دام افتادند

برخی کاربران که ادعا می‌کنند از این ربات اســـتفاده کرده‌اند، در توئیتر تجربیات خود را با لحنی پرهیجان و گاهی همراه با شـــوخی و تمسخر دیگران منتشر کرده‌اند، مثل توئیت سامان: "این ربات تلگرام که آیدی میدی بهت میگه طرف داره چیکار میکنه و تو چه گروهی چه پیامی میده واقعا کار میکنه"

آن‌ها می‌گویند که توانسته‌اند ببینند دوستشان در چه گروه‌هایی عضو است یا چه پیام‌هایی فرستاده. هرچند بسیاری از این ادعاها بزرگ‌نمایی یا ساختگی به‌نظر می‌رسند، اما همین بازنشرها باعث دامن زدن به این پدیده شده است. کاربران کنجکاوی که شاید در حالت عادی به چنین چیزی فکر هم نمی‌کردند، حالا با این وسوسه مواجهند که «من هم امتحان کنم ببینم واقعاً کار می‌کنه یا نه»

این وسوسه دانستن (بدون اجازه طرف مقابل) زمینه را برای رفتارهایی خطرناک و غیرمسئولانه فراهم کرده است. برخی حتی پا را فراتر گذاشته و از این ربات برای کنترل روابط عاطفی یا نظارت بر دوستان و همکاران استفاده کرده‌اند، بی‌آن‌که متوجه باشند تا چه اندازه به حریم خصوصی دیگران تجاوز کرده‌اند.

توئیت یارا هم در این مورد است: الان میدونین دیگه اگه این ربات درست باشه هم، شما دارید حریم خصوصی بقیه‌رو نقض میکنید؟

ترویج بی‌اخلاقی با نقاب «زرنگی»

آنچه بیش از عملکرد فنی این ربات نگران‌کننده است، نوع نگاهی است که برخی کاربران به آن دارند. در نگاه عده‌ای، استفاده از این ابزار نشانه‌ای از «زیرکی»، «هوشیاری» یا حتی «انتقام گرفتن از آدم‌ها» تلقی می‌شود. دانستن بدون رضایت، ورود بدون اجازه و نظارت مخفیانه، هیچ‌گاه نشانه زرنگی نیست؛ بلکه مصداق بارز سوءاستفاده، تجاوز به حریم خصوصی و تضعیف اعتماد اجتماعی‌ست. اگر یک جامعه به سمتی برود که چنین رفتارهایی عادی یا حتی مایه افتخار تلقی شوند، بی‌تردید سلامت روانی و اخلاقی آن جامعه دچار آسیب‌های جدی خواهد شد.

درست اســـت که این ربات‌ها ممکن است عملکرد محدودی بر اساس داده‌های قدیمی یا لو رفته داشته باشند، اما اصل ماجرا نه تکنولوژی، بلکه طرز فکر ما در مواجهه با آن اســـت. تفاوت زیادی هست بین «هوشمند بودن» و «بی‌اخلاق بودن». هوشمندی در عصر دیجیتال یعنی مراقبت از خـــود و دیگران، احترام به مرزهای فردی و فهم این‌که تکنولوژی ابزار است، نه توجیه.

مسئولیت جمعی ما در برابر این فضا

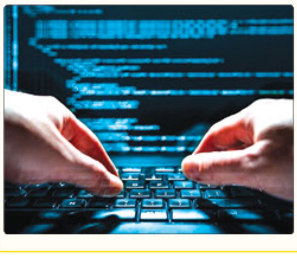مقابله با ربات‌های جاسوسی، صرفا مسئولیت توسعه‌دهندگان یا پلتفرم‌ها نیست؛ این یک وظیفه جمعی است. کاربرانی که تجربیاتشان را بی‌پروا منتشر می‌کنند، نقش بزرگی در نرمال‌ســـازی چنین رفتارهایی دارند. رسانه‌هایی که بدون تحلیل درست، تنها به جذابیت ماجرا می‌پردازند نیز در تقویت این جو موثرند. اگر به‌جای بازنشر کنجکاوی‌های بیمارگونه، بر آموزش، آگاهی و ارتقاء سواد رسانه‌ای تمرکز کنیم، شاید بتوانیم در برابر این موج بایســـتیم. استفاده از ربات‌هایی که به حریم خصوصی دیگران تجاوز می‌کنند، نه تنها غیرقانونی و غیراخلاقی است، بلکه نشانه‌ای از بحران اعتماد در جامعه ماست. این ربات‌ها شاید اطلاعاتی نشان دهند، اما چیزی از انسانیت و اعتماد باقی نمی‌گذارند.